

תת"ע 4397/09 - מצפר עטה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4397-09 מדינת ישראל נ' מצפר עטה
תיק חיזוני: 90210331063

בפני כבוד השופט טל פרי
ה המבקש מצפר עטה
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

מנחת לפניהם בקשה לפסקות הוצאות הנאשם בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. (להלן "החוק")

1. למבקש נרשמה הזמנה לדין שעוניינה נהיגה ברכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש על ידי שוטר בוחן תנועה, בגיןו לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.
2. בישיבת ההקראה אשר התקיימה ביום 25.12.16, התייצב ב"כ המבקש, **לא נוכחות המבקש**, וטען כי דינו של התקיק להיסגר מפני שהרכב כלל לא הורד מהכביש. לאור דבריו, נדחה התקיק למצוותה תביעה על מנת שתיתבחן טענתו.
3. בתאריך 7.3.17 הודיעה התביעה כי לרכב ניתנה הורדה ולפיכך ימשכו היליכים. לאור דברי התובעתה זמן המבקש לשיפוט הקראה נוספת.
4. בתאריך 21.3.17 התייצב ב"כ המבקש, **לא נוכחות המבקש**, וטען כי בתאריך 18.8.16 עבר הרכב מבחן רישוי ואילו מועד ביצוע העבירה הינו 21.8.16 כך שלמעשה לא בוצעה עבירה. ב"כ המבקש הודיע לבית המשפט כי **"אנו נמציא אישור משרד רישוי לגבי כך שהרכב עבר מבחן שנתי לפני מועד ביצוע העבירה"** והתקיק נקבע, למצוות צדדים, ליום 30.4.17.
5. בתאריך 30.3.17 הוגשה לבית המשפט הודעה בכתב, מטעמו של ב"כ המבקש, אליה צורפו מסמכים וביהם, בין היתר, רישיון הרכב, הודעה בדבר תקינות הרכב לאחר הודעת אי שימוש וכו'.

6. עוד באותו יום, נתנה החלטת בית המשפט לפיה יועברו המסמכים לתגובה התביעה, אשר תינתן תוך 7 ימים.

7. בתאריך 6.4.17, הודיעה התביעה, בכתב, על חזרה מאישום. הבקשה הוגשה בהסכמה ב"כ המבוקש ועל דעתו. ההודעה קיבלה תוקף בהחלטת בית המשפט מיום 8.4.17 וכותב האישום בוטל.

8. בתאריך 9.4.17 הוגשה הבקשה לפסקת הוצאות כאמור ברישא להחלטה. במסגרת הבקשה עותר המבוקש להשתתף הוצאות על המאשימה, על פי שיקול דעת בית המשפט, וזאת מנימוקי העגמת הנפש שנגרמה למבקש, הפסד יום העבודה של המבוקש אשר נאלץ לכתת רגלו למשרד הרישוי להשגת האישורים האמורים בסעיף 5 לבקשתה, הוצאות יציג משפטי והתנוגותה המזולגות של התביעה בכל הקשור לביקורת טענות המבוקש.

9. המשיבה מתנגדת לבקשתו וטוענת כי חזרה מאישום לאחר המצאת המסמכים וזאת לפני מועד הדיון הקבוע. המשיבה מצינית כי המבוקש שינה גרסתו שכן בישיבת ההקראה הראשונה, ביום 25.12.16, טען כי לרכיב כל לא הייתה הורדה ולאחר שהמשיבה בדקה טענותיו ומצאה כי לרכיב הייתה הורדה שינה גרסתו וטען כי הרכיב עבר מבחן רישוי טרם מועד העבירה. עוד טוענת המשיבה כי ברגע שנמסרו לדינה המסמכים הנדרשים, אולם צירף ב"כ המבוקש, נבחנה הטענה והוחלט, בו במקומם, על ביטול כתב האישום אף מבלי להטריח את המבוקש לשינה בבית המשפט.

דין והכרעה

לאחר שנתיים דעתנו לטיעוני הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה ואלה טעמי:

10. סעיף 80(א) לחוק העונשין, קובע כהיא לישנא:

"**משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראתה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראתה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצوات כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה ראוי בבית המשפט; במשפט שמנוהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור.**".

10. דהיינו, על פי סעיף 80 כאמור, על הנאשם הנטל להוכיח שני תנאים מצטברים, בבקשתו לפיצוי, אחד כי זוכה בדין, או שהאישום נגדו בוטל מכוח סעיף 94(ב) לחוק "פ" והתנאי השני - שלא היה יסוד לאשמה או שישנן נסיבות אחרות המצדיקות הטלת פיצוי.

11. כפי שນפק בע"פ 4466/98 **רامي דבש נ' מדינת ישראל (להלן "פסק דין דבש")** על בית המשפט

לבוחן את התשתית הראיות שהייתה מונחת בפני התביעה עובר להגשת כתב האישום על מנת להיווכח האם היה יסוד להאשמה. בית המשפט בוחן האם התביעה פعلاה באופן סביר ובתום לב והאם על סמך החומר שהויה לפניו היה טובע סביר מגיש כתב אישום. וכך נקבע:

"אין די בכך שניוכך כי נאשם זוכה במשפטו. זיכוי של נאשם הוא תנאי מוקדם והכרחי אך אין הוא תנאי מספיק. שומה עליו על בית-המשפט להוסיף ולבזק את תשתית הראיות שהייתה עובר להגשת כתב האישום לבית-המשפט, שרק כך יוכל להגיע לכל מסקנה אם היה ואם לא היה יסוד להאשמה של פלוני בדיון פלילי ... במקום שה התביעה נהגה בסבירות ובזהירות ראייה, כראוי ל התביעה, לא נאמר כי לא היה יסוד להאשמה גם אם בערבו של יום יצא נאשם זכאי בדינו... ואילו אם התביעה נהגה שלא בסבירות ושלא בזהירות ראייה, תישא המדינה בהוצאותיו של הנאשם ותיאלץ לפצותו על מעצרו ועל מאסרו... המשוג 'לא היה יסוד להאשמה' מציר מצב קיצוני של אי-סבירות בולטת, וגם אם אמרנו כי המשוג 'לא היה יסוד' פורש עצמו לא אך על מקרים קיצוניים שבהם לא היה כל יסוד להאשמה אלא גם על סוגי מקרים שבהם יסוד ההאשמה הוא יסוד רעוע... גם אז לא נוכל להרחיק לכת רב מכך..."

12. בעניינו אין, ולא יכול להיות חולק, כי לא מתקיים התנאי "שלא היה יסוד להאשמה" שכן בפני התובע היו מונחים דוח הזמן לדין והודעת איסור שימוש אשר נערכה בתאריך 2.8.16 על ידי בוחן משרד התחבורה, מר ידין גאל. על פי הودעת איסור השימוש ברכב היו ליקויים בזמנים ובמערכת התאורה. עוד נרשם בהודעת איסור השימוש כי לרכב מותר לנוע במהירות המוגבלת ל-40 Km\ש עד השעה 13:00 לצורך תיקונים.

בנסיבות אלה, סבורני כי היה יסוד להאשמה ולפיכך, נותר לקבוע האם ישנן נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי.

13. לא מצאתי כי לנאשם קמה עילית זכאות מכוח "נסיבות אחרות המצדיקות זאת". ההחלטה התייחסה לקיום של נסיבות אחרות מטעמי צדק, נסיבות בהן נגרם עול לנאשם, כאשר נאשם הוועמד לדין תוך עילית שוא, כאשר נגרמו לנאשם סבל ונזק ממשמעותו או במקרה של זכוי מוחלט וכך נקבע בפסק דין **דבש**:

"במקום שבית-המשפט סבר כי התנהגות התביעה הייתה התנהגות ראייה ורצואה, ניתן לומר שהיא משקל לשילוט חיובה של המדינה בפיוצו ובשיופו הנאשם. כך, למשל, מקום שה התביעה שקרה מחדש את עמדתה והחליטה לחזור בה מן האישום, נפסק כי אין לחיבת הנסיבות הגם שלא חל שינוי בנסיבות; טעם הדבר: יש לעודד את התביעה, ולא לרפות את ידיה, לשקל מחדש המשך ניהולו של

הליך הפלילי, ועל דרך זו להקטין את הנזק והטרחה העולמים לבוא על הנאשם.

14. התביעה הודיעה על חזרה מאישום עוד בטרם נקבע התיק לשמייעת ראיות. המבוקש לא מתיצב לאף ישיבה בעניינו. המבוקש שינה טענותיו והמציא את כל המסמכים הנדרשים להוכחת הגנתו אך ביום 30.3.17 לאחר הגשת המסמכים האמורים פעללה התביעה בשקיידה והודיעה, תוך 7 ימים, על חזרה מאישום בהסכמה של ב"כ המבוקש ואף מבלי ל��ים דין בבית המשפט.
15. התביעה עשתה ככל אשר לא לידה על מנת לצמצם נזקי המבוקש ולפיכך יש לראות בהתנהוגותה ראייה.
16. המבוקש עתר להוצאות מבלי לצרף תחשב, מבלי להוכיח הוצאותיו, מבלי לצרף קובלות על תשלום שכר טרחה ולפיכך, גם מטעם זה, לא מצאתי עילה להיעתר לבקשתו.

סוף דבר

לא מצאתי כי מתקיימות לפני עילות המזכות את המבוקש בהוצאות. מצאתי קיומו של יסוד לאיישום. התננוגותה של התביעה הייתה הוגנת וסבירה, טענותיו של המבוקש נבדקו באופן מיידי, לא הייתה התמשכות הליך ולא נגרם לנאים נזק מוחץ. מכל האמור, הבקשה נדחתת.

5129371 **זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים**

المذكورة تعبر بالحالة ليدع الأصدقاء.

ניתנה היום, ט"ז איר תשע"ז, 11 Mai 2017, בהעדר הצדים.